

Dosarul nr. 2rac-175/22
2-20094372-01-2rac-08082022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Vasilache
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău

Î N C H E I E R E

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Arama R",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Servalux" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Arama R" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022,

c o n s t a ț ă :

La 06 august 2020, SRL "Servalux" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Arama R" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SRL "Servalux" a menționat că la 17 septembrie 2019, a încheiat cu SRL "Arama R" contractul nr. H-1358, prin care a livrat și instalat ultimei o poartă de model SPU-F42 în valoare totală de 3 900 euro.

De asemenea, prin contractul nr. H-1357 din 24 septembrie 2019, SRL "Servalux" a livrat și instalat SRL "Arama R" o poartă de model SPU-F42 în valoare totală de 3 032 de euro.

Totodată, reclamantul a reiterat că anterior încheierii contractelor menționate, la 18 septembrie 2019, prin ordinul de plată, SRL "Arama R" a transferat SRL "Servalux" un avans în sumă de 39 180 de lei (390 de euro) pentru contractul din 17 septembrie 2019 și suma de 1 516 euro cu titlu de avans pentru contractul din 24 septembrie 2019.

Ulterior, la 23 octombrie 2019, prin ordinul de plată, SRL "Arama R" a transferat SRL "Servalux" suma de 60 000 lei (3 062,79 de euro), dintre care suma

de 2 340 de euro reprezintă a doua tranșă a avansului în contul contractului din 17 septembrie 2019 și 606 euro de reprezintă a doua tranșă a avansului în contul contractului din 24 septembrie 2019.

La 13 decembrie 2019 au fost finalizate integral lucrările de instalare și montare a porții conform contractelor din 17 și 24 septembrie 2019, fiind transmise actele de presare-primire a lucrărilor și factura fiscală.

Însă, SRL "Arama R" a refuzat semnarea actelor de predare-primire și a facturii fiscale a lucrărilor îndeplinite.

În acest sens, la 27 decembrie 2019, în adresa SRL "Arama R" a fost expediată scrisoarea, prin care a fost solicitat în mod repetat semnarea actelor de predare-primire.

Prin răspunsul din 03 ianuarie 2020, SRL "Arama R" a invocat că la 26 decembrie 2019 a semnat și a transmis reprezentantului SRL "Servalux" actele respective.

Reclamantul a specificat că din xero-copia actului de predare-primire din 26 decembrie 2019, rezultă că au fost introduse modificări unilaterale și anume au fost efectuate înscrisuri de mână, fiind modificată data finisării lucrărilor și alte aspecte importante, fapt inacceptabil și care nu poate fi considerat ca fiind acceptate actele de predare-primire.

De asemenea, reclamantul a menționat că prin scrisoarea din 10 februarie 2020, SRL "Arama R" a pretins că poarta și lucrările executate conform condițiilor contractuale, valorează suma de 2 900 euro, care a și fost achitată. Totodată, a fost expediată suplimentar factura fiscală din 10 februarie 2020 pentru preținsele servicii de reparație a porții industriale în sumă de 1 928 de lei prestate de SRL "Arama R" și actul de returnare a bunului din aceeași dată, invocând că valoarea motorului reînștat este de 100 euro.

În adresa SRL "Arama R" au fost expediate somații de plată, prin care s-a solicitat achitarea sumei de 3 856 de lei pentru serviciile de reparație conform facturii fiscale din 13 decembrie 2019 și a sumei de 19 590 de lei cu titlu de datorie restantă la contractul din 17 septembrie 2019, însă care au rămas fără răspuns.

Reclamantul SRL "Servalux" a solicitat încasarea de la SRL "Arama R" a sumei de 19 590 de lei cu titlu de datorie restantă conform contractului din 17 septembrie 2019, încasarea sumei de 3 856 de lei cu titlu de datorie conform facturii fiscale din 13 decembrie 2019 și încasarea sumei de 703,38 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Servalux".

S-a încasat de la SRL "Arama R" în beneficiul SRL "Servalux" suma de 19 590 de lei cu titlu de datorie restantă conform contractului din 17 septembrie 2019, suma de 3 856 de lei cu titlu de datorie conform facturii fiscale din 13 decembrie 2019 și suma de 703,38 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 17 septembrie 2019, a încheiat cu SRL "Arama R" contractul nr. H-1358, prin care a livrat și instalat ultimei o poartă de model SPU-F42 în valoare totală de 3 900 euro.

Iar, prin contractul nr. H-1357 din 24 septembrie 2019, SRL "Servalux" a livrat și instalat SRL "Arama R" o poartă de model SPU-F42 în valoare totală de 3 032 de euro.

Conform pct. 2.2 și 2.3. și 2.4 din contract, beneficiarul va achita prima parte a avansului în mărime de 10% din suma contractului, ce constituie 390 de euro, la cursul comercial de vânzare al BC „Moldova Agroindbank” la data achitării în decurs de 2 zile lucrătoare după semnarea contractului, a doua parte a avansului în mărime de 60% din suma contractului, ce constituie 2 340 de euro, urma a fi achita până la 17 octombrie 2019, iar a treia parte a avansului în mărime de 20% din suma contractului, ce constituie 780 de euro, urma a fi achita la cursul comercial de vânzare euro a BC „Moldova Agroindbank” la data achitării, dar nu la un cursul mai mic de cât anterioarele avansuri achitate, în decurs de 2 zile lucrătoare după recepționarea notificării de la executor despre livrarea mărfii la depozitul executorului.

Iar, conform pct. 2.5 din contract, restul sumei beneficiarul urma să o achite în decurs de 2 zile după montare, conform facturii fiscale, emisă după livrarea și montarea bunurilor la cursul comercial de vânzare Euro al BC „Moldova Agroindbank” la data achitării, dar nu la un cursul mai mic de cât anterioarele achități.

Potrivit ordinului de plată din 18 septembrie 2019, SRL „Arama- R” a transferat suma de 39 180 de lei la contul beneficiarului SRL „Servalux”, cu destinația plății: avans pentru ușa conform contractului din 17 septembrie 2019, inclusiv TVA 6 530 de lei.

Conform ordinului de plată din 23 octombrie 2019, SRL „Arama- R” a transferat suma de 60 000 lei la contul SRL „Servalux”, cu destinația plății: avans pentru ușa conform contractului din 17 septembrie 2019, inclusiv TVA 10 000 lei.

Potrivit ordinului de plată din 23 decembrie 2019, SRL „Arama- R” a transferat suma de 17 027,98 de lei la contul SRL „Servalux”, cu destinația plății: avans pentru ușa conform contractului din 17 septembrie 2019, inclusiv TVA 2 837, 98 de lei.

Astfel, potrivit ordinelor de plată menționate supra SRL „Arama R” a executat prevederile p. 2.2 și 2.3. al contractelor nr. din 17 septembrie 2019 și 24 septembrie 2019, iar la 13 decembrie 2019 reprezentantul SRL „Servalux” (executorul) și reprezentantul companiei SRL „Arama R” (beneficiarul) întocmind actul de executare a lucrărilor, executorul a instalat la obiectul beneficiarului porți Hormann SPU-F42 în complet, conform contractului din 17 septembrie 2019, la care beneficiarul nu a avut pretenții față de executor la calitatea instalării bunurilor și la termenul executării, ci s-a făcut rezerva doar în partea datei și s-a completat cu sintagma „conform anexei nr. 1, specificații”.

La fel, instanța de fond a reținut că în actul de predare-primire a lucrărilor îndeplinite din 13 decembrie 2019 conform contractului din 17 septembrie 2019, de către SRL „Arama R” au fost introduse modificări unilaterale și anume au fost efectuate înscrisuri de mână cu pixul, fiind modificată data finisării lucrărilor și a altor aspecte, însă modificările menționate de către SRL „Arama R” nu au

modificat esența actului de predare-primire a lucrărilor îndeplinite la 13 decembrie 2019, care a fost semnat cu aplicarea ștampilei de către SRL „Arama R”.

Astfel, instanța a conchis că conform prevederilor contractuale, valoarea totală a contractului, care include poarta de model SPU-F42 produsă de Hormann Germania și componentele acesteia, transportarea, instalarea, adaosul comercial și TVA, a constituit suma de 3 900 euro, inclusiv TVA.

Prin urmare, instanța a concluzionat că s-a confirmat datoria conform contractului din 17 septembrie 2019 în mărime de 19 590 de lei, or nu s-au formulat obiecții asupra sumei ci temeiului, conform solicitărilor reclamantului, urmînd a fi admisă pretenția dată.

Mai mult ca atît, la semnarea contractului în sumă de 3 900 euro, avînd la dispoziție prevederea contractuală și legală în vederea urmării ajustării prețului în caz de dezacord, în condițiile neexercitării dreptului dat, este evident că pîrîtul a acceptat valoarea contractuală a lucrării.

Totodată, instanța a reține că „Servalux” SRL în baza facturii fiscale din 13 decembrie 2019 a prestat SRL „Arama R” servicii de reparație a porților cu înlocuirea complectăției în sumă totală de 3 856 de lei, iar potrivit actului de efectuare a lucrărilor din 13 decembrie 2019, s-a indicat că executorul a efectuat reparația porților cu înlocuirea complectăției, la care părțile nu au avut pretenții asupra calității lucrului efectuat și a termenului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, s-a respins recursul declarat de SRL „Arama” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021.

La 20 iulie 2022, SRL „Arama R” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul SRL „Arama R”, în motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată în mod eronat au interpretat legea, precum și faptul că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

De asemenea, a menționat că prețul indicat în specificație, asupra căruia SRL „Arama R” a avut o falsă reprezentare – a fost determinant pentru încheierea actului juridic, or, dacă recurentul ar fi cunoscut că prețul de 2 900 euro indicat în specificație nu este un preț real, dar costă cu 1 000 euro mai mult, actul juridic nu s-ar fi încheiat.

Prin urmare, a recurentul a conchis că instanța de apel a dat apreciere arbitrară conținutului specificației privind neinclusiunea în preț a cheltuielilor de transport, instalare, adaosul comercial și TVA.

Astfel, a relevat că instanța de apel a obligat recurentul să achite suplimentar suma de 1 000 euro, făcînd abstracție de faptul că în contract există o clauză valabilă privind prețul de 2 900 euro, preț care a fost achitat de recurent.

La fel, a specificat că la emiterea deciziei contestate, instanța de apel s-a bazat pe probe care au fost anexate la dosar cu încălcarea prevederilor legale.

La 08 august 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimat a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 23 iunie 2022.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 20 iulie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL "Arama R", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Arama R".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh